

Kiedy odmówić zastosowania art. 104 ust. 4 ustawy o pomocy społecznej

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: poniedziałek, 12, czerwiec 2017 19:03

Bernadeta Skóbel

Odsłony: 3480

Ustawodawca w art. 104 ust. 4 ustawy o pomocy społecznej przewidział stosowanie preferencji przy zwrocie zastępczo uiszczonych należności tylko do szczególnie uzasadnionych przypadków, obejmujących zwłaszcza w sytuacji, w których żądanie zwrotu wydatków na udzielone świadczenie w całości lub w części stanowiłoby dla osoby zobowiązanej nadmierne obciążenie lub też niweczyłoby skutki udzielanej pomocy. Tak wynika z wyroku NSA z 2 grudnia 2016 r. sygn. I OSK 1319/15.

Sąd odnosząc się do okoliczności sprawy wskazał, że określenie sytuacji materialnej i osobistej skarżącego przy ustalaniu możliwości zastosowania wobec niego jednej z ulg, wymienionych w art. 104 ust. 4 ustawy przede wszystkim wymagało z jego strony odpowiedniego zaangażowania (art. 11 ust. 2 ustawy), którego brak rzutował na treść wydanych przez organy orzeczeń. Skarżący odmawiał bowiem aktywnego udziału w ustalaniu jego sytuacji osobistej i materialnej, czego ewidentnym dowodem była odmowa podpisania przez niego wywiadu środowiskowego. Nie wnosił on także w toku postępowania żadnych uwag, zastrzeżeń oraz wniosków dowodowych. Kwestionowanie zatem dokonanych przez organy ustaleń w sferze nadużywania przez skarżącego alkoholu i wysuniętego na tej podstawie wniosku o marnotrawieniu uzyskiwanych przez niego dochodów i wytykanie organom braku przeprowadzenia dowodu z przesłuchania stron na etapie postępowania sądowego kasacyjnego, w toku którego nie dokonuje się ustaleń faktycznych, nie mogło świadczyć o naruszeniu przez organy art. 7, art. 77 i art. 86 k.p.a.

Źródło: [CBOSA](#)